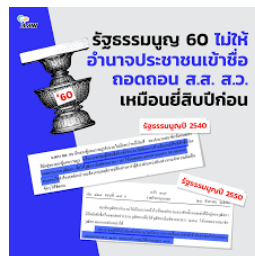

ประเด็นการเมือง ฉบับที่ E40	15 ส.ค. 68	วิทยาลัยการทัพบก
ประเด็น ถอดรหัสการถอดถอน สว.	ถอดรหัสกระบวนการถอดถอนสมาชิกวุฒิสภา(สีน้ำเงิน) 2568	
ประเด็นสำคัญ	- เมื่อกลไกรัฐธรรมนูญถูกทดสอบ - ประเด็นข้อกล่าวหา: สองมิติของความผิด - กลไกทางกฎหมาย การใช้รัฐธรรมนูญมาตรา 82 - ไทม์ไลน์ของเหตุการณ์: 36 ชั่วโมงที่เปลี่ยนทุกอย่าง - มุมมองทางกฎหมาย: ประเด็นอำนาจศาลและการทับซ้อน - การแบ่งแยกอำนาจระหว่างองค์กร - การวิเคราะห์สาเหตุของความล้มเหลว - ผลกระทบและนัยสำคัญ - บทเรียนจากความล้มเหลว - ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย - บทสรุป: การทดสอบประชาธิปไตย	

ถอดรหัสกระบวนการถอดถอนสมาชิกวุฒิสภา(สีน้ำเงิน) 2568

เมื่อกลไกรัฐธรรมนูญถูกทดสอบ

ในช่วงต้นเดือนสิงหาคม 2568 วุฒิสภาไทยได้เผชิญกับเหตุการณ์ที่ทดสอบประสิทธิภาพของกลไกการตรวจสอบและถ่วงดุลตามรัฐธรรมนูญ เมื่อกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาจำนวนหนึ่งพยายามใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 82 เพื่อยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน 136 คน การดำเนินการครั้งนี้มีความโดดเด่นในหลายประการ หนึ่งคือ เป็นการใช้กลไกการตรวจสอบภายในสถาบันเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจากกรณีที่ผ่านมาที่มักเป็นการตรวจสอบข้ามสถาบัน สองคือ เป็นการเปิดเผยชื่อผู้ยื่นคำร้องอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก และสามคือ กระบวนการมีอายุสั้นมาก โดยจบลงภายในเวลาเพียง 1 วัน ครึ่งนับจากการยื่นเรื่อง

เหตุการณ์นี้ไม่เพียงแต่สะท้อนความตึงเครียดภายในวุฒิสภา แต่ยังเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจเกี่ยวกับการทำงานของกลไกรัฐธรรมนูญในสถานการณ์จริง รวมถึงข้อจำกัดและความเป็นไปได้ของการใช้เครื่องมือตรวจสอบในระบบประชาธิปไตยไทย

ประเด็นข้อกล่าวหา: สองมิติของความผิด

คำร้องที่กลุ่มสมาชิกวุฒิสภา 21 คน ยื่นต่อประธานวุฒิสภา กล่าวหาสมาชิกวุฒิสภา 136 คนในสองประเด็นหลักที่มีนัยสำคัญทางรัฐธรรมนูญ ประเด็นแรก การได้รับเลือกโดยไม่สุจริตเที่ยงธรรม ข้อกล่าวหานี้เชื่อมโยงโดยตรงกับข้อสงสัยเกี่ยวกับกระบวนการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาปี 2567 ข้อกล่าวหาระบุว่า

สมาชิกวุฒิสภากลุ่มนี้ได้รับการเลือกตั้งผ่านวิธีการที่ไม่สุจริต ซึ่งอาจรวมถึงการประสานงานกันล่วงหน้า การแบ่งเขตอิทธิพล หรือการใช้วิธีการอื่นที่ขัดต่อหลักการเลือกตั้งที่เสรีและเป็นธรรม ประเด็นนี้มีความซับซ้อนเพราะต้องพิสูจน์เจตนาและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในอดีต ซึ่งมักมีข้อมูลเป็นหลักฐานในทางอ้อมมากกว่าหลักฐานโดยตรง การพิสูจน์ความผิดในลักษณะนี้จึงต้องอาศัยการตีความพฤติกรรม รูปแบบการดำเนินการ และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ประเด็นที่สอง การฝ่าฝืนหรือยอมตนอยู่ใต้อาณัติของพรรคการเมือง ข้อกล่าวหานี้อ้างอิงรัฐธรรมนูญมาตรา 113 ซึ่งห้ามสมาชิกวุฒิสภาฝ่าฝืนหรือยอมตนอยู่ใต้อาณัติของพรรคการเมือง คำว่า "ฝ่าฝืน" และ "ยอมตนอยู่ใต้อาณัติ" เป็นคำที่มีการตีความทางกฎหมายที่กว้าง และมักเป็นประเด็นที่ต้องพิจารณาจากพฤติกรรมและการกระทำในทางปฏิบัติ การที่สมาชิกวุฒิสภากลุ่มนี้ถูกสื่อมวลชนเรียกด้วยชื่อเฉพาะ เกิดจากพฤติกรรมในช่วงแรกของการประชุมวุฒิสภาที่กลุ่มนี้แต่งกายด้วยโทนสีเดียวกันและมีรูปแบบเหมือนกัน ซึ่งตีความได้ว่า เป็นการแสดงสัญลักษณ์ของการเป็นฝักเป็นฝ่ายเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีการกล่าวอ้างเรื่องรูปแบบการลงคะแนนเสียงที่มีความสอดคล้องกันสูง การประชุมกลุ่มแยกต่างหาก และการประสานงานในประเด็นต่างๆ

กลไกทางกฎหมาย การใช้รัฐธรรมนูญมาตรา 82

รัฐธรรมนูญมาตรา 82 เป็นกลไกสำคัญที่ให้อำนาจสมาชิกสภาในการตรวจสอบซึ่งกันและกัน โดยกำหนดให้สมาชิกสภาไม่น้อยกว่า 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดสามารถยื่นคำร้องขอให้ถอดถอนสมาชิกภาพของสมาชิกคนอื่นได้ รายละเอียดของเกณฑ์การยื่นคำร้อง สำหรับวุฒิสภาที่มีสมาชิกทั้งหมด 200 คน เกณฑ์ 1 ใน 10 หมายความว่าต้องมีสมาชิกวุฒิสภาอย่างน้อย 20 คนลงชื่อในคำร้อง เกณฑ์นี้ถูกกำหนดขึ้นเพื่อป้องกันการใช้กลไกนี้โดยกลุ่มเล็กๆ ที่อาจมีเจตนาไม่บริสุทธิ์ หรือเพื่อป้องกันการใช้เป็นเครื่องมือในการต่อสู้ทางการเมืองโดยไม่มีมูลความจริงที่เพียงพอ การกำหนดเกณฑ์ที่ 1 ใน 10 นี้มีเหตุผลทางทฤษฎีการเมืองหลายประการ ได้แก่ 1. จำนวนที่ไม่สูงจนเกินไปที่จะป้องกันการตรวจสอบที่จำเป็น แต่ไม่ต่ำจนเกินไปที่จะทำให้เกิดการใช้ในทางที่ผิด 2. เป็นการบังคับให้ผู้ยื่นคำร้องต้องมีการสนับสนุนจากสมาชิกจำนวนหนึ่ง ซึ่งแสดงว่าประเด็นที่ยื่นมีความน่าเชื่อถือระดับหนึ่ง เนื้อหาของคำร้อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา 2 ประเด็นหลัก ประเด็นแรก คือ การขอให้วินิจฉัยให้สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาทั้ง 136 คนสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญมาตรา 111 (7) ประกอบมาตรา 113 ซึ่งจะส่งผลให้สมาชิกเหล่านี้ต้องพ้นจากตำแหน่งทันที ประเด็นที่สอง คือ การขอให้ศาลสั่งให้สมาชิกวุฒิสภาทั้ง 136 คนหยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว

จนกว่าศาลจะมีคำวินิจฉัย โดยเฉพาะในเรื่องการเห็นชอบกรรมการองค์กรอิสระ ประเด็นนี้มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์สูง เพราะหากศาลรับคำร้องและสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่ชั่วคราว สมาชิกวุฒิสภาที่เหลือจะไม่สามารถครบองค์ประชุมในการพิจารณาเรื่องสำคัญต่างๆ ได้

ไทม์ไลน์ของเหตุการณ์: 36 ชั่วโมงที่เปลี่ยนทุกอย่าง

วันที่ 6 สิงหาคม 2568 จุดเริ่มต้น เวลา 12.04 น. ตัวแทน 8 สมาชิกวุฒิสภา ได้ยื่นเรื่องผ่านสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในขณะนั้นคำร้องมีรายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่ลงชื่อรวม 21 คน ซึ่งเกินเกณฑ์ขั้นต่ำที่ 20 คน การที่ผู้ที่เป็นแกนนำกลุ่ม สว. ยื่นคำร้องไม่ได้เป็นคนยื่นเรื่องด้วยตนเองแต่ให้ตัวแทนเป็นผู้ยื่น แสดงถึง

การวางแผนที่ระมัดระวัง เพราะในฐานะแกนนำกลุ่ม สว. ยื่นคำร้อง อาจต้องการหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าโดยตรงในขั้นตอนแรก หรืออาจมีเหตุผลด้านยุทธวิธีอื่นๆ การรั่วไหลของข้อมูลและปฏิกริยา หลังจากการยื่นเรื่องไม่นาน ข้อมูลเกี่ยวกับการยื่นคำร้องเริ่มรั่วไหลออกสู่สื่อมวลชน ทำให้เกิดความตื่นตัวในหมู่สมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะกลุ่มที่ถูกกล่าวหา รายงานข่าวระบุว่าเริ่มมีการเคลื่อนไหวเพื่อติดต่อสมาชิกวุฒิสภาที่ลงชื่อในคำร้อง มีการลอบบี้และกดดันให้ถอนชื่อออกจากคำร้อง ปรากฏการณ์นี้แสดงให้เห็นถึงพลวัตทางการเมืองที่ซับซ้อนภายในวุฒิสภา โดยกลุ่มที่ถูกกล่าวหาไม่ได้นิ่งเฉยต่อการโจมตี แต่มีการใช้อิทธิพลและเครือข่ายต่างๆ เพื่อป้องกันตัวเอง การดำเนินการนี้แม้จะเป็นสิทธิตามกฎหมาย แต่ก็ทำให้เกิดคำถามเรื่องความเป็นธรรมของกระบวนการ

วันที่ 7 สิงหาคม 2568: จุดพลิกผัน ช่วงเช้าของวันที่ 7 สิงหาคม เหตุการณ์เริ่มพลิกผัน เมื่อมีสมาชิกวุฒิสภา 3 คนแจ้งขอลถอนชื่อออกจากคำร้อง โดยให้เหตุผลที่แตกต่างกัน **กรณีลายเซ็นปลอม** สมาชิกวุฒิสภา 2 คนอ้างว่าถูกปลอมลายมือชื่อ โดยยืนยันว่าไม่เคยให้ความยินยอมในการลงชื่อ ข้อกล่าวหานี้ร้ายแรงมาก เพราะหากเป็นจริงแสดงว่ามีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น และกระบวนการรวบรวมรายชื่อไม่มีความระมัดระวังเพียงพอ **กรณีเข้าใจผิด** สมาชิกวุฒิสภา 1 คนขอลถอนชื่อเพราะ "เข้าใจคลาดเคลื่อนในสาระสำคัญของการร่วมเสนอชื่อ" เหตุผลนี้แสดงถึงการสื่อสารที่อาจไม่ชัดเจนในขั้นตอนการรวบรวมรายชื่อ หรืออาจเป็นการให้เหตุผลที่สุภาพเพื่อการถอนตัว

การยืนยันครั้งสุดท้าย เวลา 16.29 น. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาได้ออกเอกสารชี้แจงอย่างเป็นทางการ โดยระบุว่าประธานวุฒิสภาจำเป็นต้องแจ้งหัวหน้าคำร้องและคณะทราบว่าจะไม่สามารถส่งคำร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้ เนื่องจากมีสมาชิกวุฒิสภาไม่ครบ 1 ใน 10 ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด การแจ้งนี้มีลักษณะเป็นทางการและขาดการอุทธรณ์ ซึ่งหมายความว่าคำร้องสิ้นสุดลงโดยสมบูรณ์ และไม่สามารถดำเนินการในกระบวนการต่อไปได้

มุมมองทางกฎหมาย: ประเด็นอำนาจศาลและการทับซ้อน

การยื่นคำร้องครั้งนี้ยังต้องเผชิญกับข้อสงสัยทางกฎหมายที่สำคัญ โดยเฉพาะเรื่องอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาคดีประเภทนี้ **ความเห็นของนักกฎหมาย** ได้ให้ข้อสังเกตที่สำคัญว่า การยื่นคำร้องครั้งนี้อาจเป็นการใช้สิทธิซ้ำซ้อน เพราะประเด็นเดียวกันกับคดีที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในกระบวนการของคณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.) อยู่แล้ว ข้อสังเกตนี้ชี้ให้เห็นถึงปัญหาของการที่ประเด็นเดียวกันถูกนำไปพิจารณาในหลายกระบวนการพร้อมกัน

ประเด็นที่สำคัญยิ่งคือ **ศาลรัฐธรรมนูญอาจไม่มีอำนาจวินิจฉัยในเรื่องนี้ เพราะตามระบบกฎหมายไทย คดีเกี่ยวกับการทุจริตในการเลือกตั้งต้องให้ กกต. เป็นผู้สอบสวนและชี้ขาดก่อน หากมีการกระทำผิด กกต. จะส่งเรื่องไปยังศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัยขั้นสุดท้าย**

การแบ่งแยกอำนาจระหว่างองค์กร

ระบบกฎหมายไทยมีการแบ่งแยกอำนาจในการพิจารณาคดีประเภทต่างๆ อย่างชัดเจน ในกรณีของการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา อำนาจหน้าที่แบ่งออกเป็นดังนี้ **คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต.)** มีอำนาจในการกำกับดูแลการเลือกตั้ง รับเรื่องร้องเรียน ทำการสอบสวน และชี้ขาดในเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำที่อาจผิดกฎหมายเลือกตั้ง **ศาลฎีกา** มีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง รวมถึงการพิจารณาอุทธรณ์จากคำวินิจฉัยของ กกต. **ศาลรัฐธรรมนูญ** มีอำนาจในการตีความรัฐธรรมนูญ และพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดรัฐธรรมนูญโดยตรง การทับซ้อนของอำนาจอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย และอาจสร้างความไม่แน่นอนในกระบวนการยุติธรรม

การวิเคราะห์สาเหตุของความล้มเหลว

สาเหตุระดับเทคนิค: ปัญหาของการรวบรวมรายชื่อ สาเหตุโดยตรงของการไม่สามารถดำเนินการ

ต่อได้ คือ การที่จำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่ลงชื่อไม่ครบเกณฑ์ขั้นต่ำ แต่เมื่อมองลึกลงไป จะพบว่าปัญหาอยู่ที่กระบวนการรวบรวมรายชื่อที่ขาดความระมัดระวัง การที่มีสมาชิกวุฒิสภา 2 คนอ้างว่าถูกปลอมลายเซ็น แสดงถึงการขาดกระบวนการตรวจสอบความยินยอมที่เหมาะสม การรวบรวมรายชื่อในประเด็นสำคัญเช่นนี้ควรมีการยืนยันตัวตนและความยินยอมอย่างชัดเจน เช่น การลงชื่อต่อหน้าพยาน การบันทึกเสียง หรือการมีเอกสารยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษร การที่มีสมาชิกวุฒิสภา 1 คนขอถอนชื่อเพราะเข้าใจผิด ยังแสดงถึงการขาดการอธิบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับนัยสำคัญและผลกระทบของการลงชื่อ การลงชื่อในคำร้องเพื่อถอดถอนสมาชิกวุฒิสภาไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย และผู้ลงชื่อควรเข้าใจถึงความรับผิดชอบและผลที่ตามมาอย่างเต็มที่

สาเหตุระดับการเมือง: อำนาจของเสียงข้างมาก นอกเหนือจากปัญหาทางเทคนิค สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือการใช้อิทธิพลทางการเมืองเพื่อป้องกันการดำเนินการ รายงานข่าวระบุว่ามีการลอบบีจากกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาที่ถูกกล่าวหาเพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาที่ลงชื่อแล้วถอนชื่อออก การลอบบีในลักษณะนี้แม้จะไม่ผิด

กฎหมาย แต่ก็ทำให้เกิดคำถามเรื่องความเป็นธรรมของกระบวนการ เมื่อฝ่ายที่ถูกกล่าวหาสามารถใช้สิทธิพลเพื่อป้องกันการถูกตรวจสอบได้ แสดงถึงความไม่สมดุลของอำนาจในระบบ

ผู้นำกลุ่มสมาชิกวุฒิสภาที่เรียกตัวเองว่าอิสระ ได้ให้สัมภาษณ์ว่าเหตุที่ไม่มีใครร่วมลงชื่อเพราะกลัวผลกระทบที่จะตามมา เนื่องจากสมาชิกวุฒิสภาที่ถูกกล่าวหาเป็นกลุ่มใหญ่ที่มีอิทธิพลในการควบคุมอำนาจต่างๆ ของวุฒิสภา

สาเหตุระดับโครงสร้าง: จุดอ่อนของกลไกตรวจสอบ เหตุการณ์นี้เผยให้เห็นจุดอ่อนโครงสร้างของกลไกการตรวจสอบในระบบการเมืองไทย เกณฑ์ 1 ใน 10 ที่ดูเหมือนจะเหมาะสมในทางทฤษฎี กลับกลายเป็นอุปสรรคในทางปฏิบัติเมื่อกลุ่มที่ถูกกล่าวหาขนาดใหญ่และมีอิทธิพลมาก

ในกรณีที่เสียงข้างมากในสถาบันเป็นผู้ถูกกล่าวหา การรวบรวมรายชื่อเพื่อตรวจสอบจะเป็นไปได้ยาก เพราะสมาชิกส่วนใหญ่อาจไม่กล้าต่อต้านเสียงข้างมาก หรืออาจได้รับผลกระทบในรูปแบบต่างๆ การออกแบบกลไกตรวจสอบจึงควรคำนึงถึงสถานการณ์เช่นนี้ด้วย

ผลกระทบและนัยสำคัญ

ผลกระทบต่อความเชื่อมั่นในสถาบัน ความล้มเหลวในการใช้กลไกรัฐธรรมนูญครั้งนี้ อาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนต่อประสิทธิภาพของระบบตรวจสอบและถ่วงดุล หากประชาชนมองว่ากลไกที่มีอยู่ไม่สามารถทำงานได้เมื่อเผชิญกับอำนาจที่แข็งแกร่ง อาจทำให้เกิดความผิดหวังต่อระบบประชาธิปไตยโดยรวม **ในทางกลับกัน** หากมองในแง่บวก เหตุการณ์นี้แสดงให้เห็นว่าระบบมีกลไกป้องกันการใช้อำนาจในทางที่ผิด และมีการคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาอย่างเหมาะสม การที่ต้องมีหลักฐานและการสนับสนุนที่เพียงพอก่อนจะสามารถดำเนินการตรวจสอบได้ เป็นหลักการสำคัญของนิติธรรม

ผลกระทบต่องานขององค์กรอิสระ หนึ่งในประเด็นที่น่าห่วงใยคือผลกระทบต่อการแต่งตั้งกรรมการองค์กรอิสระ ในช่วงที่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้น วุฒิสภามีหน้าที่ในการพิจารณาแต่งตั้งกรรมการเลือกตั้งเพิ่มอีก 4 คน และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพิ่มอีก 1 คน

หากสมาชิกวุฒิสภา 136 คนที่ถูกกล่าวหายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป พวกเขาจะมีอิทธิพลในการเลือกบุคคลเหล่านี้ ซึ่งน่าขัดแย้งเพราะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งอาจเป็นผู้ที่ต้องวินิจฉัยในคดีที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกวุฒิสภา 136 คนเหล่านั้นเอง สถานการณ์นี้เป็นตัวอย่างของปัญหา "ผลประโยชน์ทับซ้อน" ในระดับสถาบัน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือและความเป็นอิสระขององค์กรอิสระที่จะได้รับการแต่งตั้ง

ผลกระทบต่อพลวัตการเมือง เหตุการณ์นี้ทำให้เห็นการแบ่งฝ่ายในวุฒิสภาอย่างชัดเจน ระหว่างกลุ่มเสียงข้างมาก 136 คนที่ถูกกล่าวหาว่าขาดความเป็นอิสระ กับกลุ่มเสียงข้างน้อยประมาณ 50-60 คนที่เรียกตัวเองว่าอิสระ การแบ่งฝ่ายอย่างชัดเจนนี้อาจส่งผลต่องานของวุฒิสภาในอนาคต ทำให้การพิจารณา

สิ่งที่สำคัญ คือ การเรียนรู้จากเหตุการณ์นี้เพื่อพัฒนาระบบให้แข็งแกร่งและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงกระบวนการทำงาน การเสริมสร้างกลไกการตรวจสอบ หรือการสร้างวัฒนธรรม การเมืองที่เน้นความโปร่งใสและความรับผิดชอบ

ในท้ายที่สุด ประชาธิปไตยไม่ใช่ระบบที่สมบูรณ์แบบ แต่เป็นระบบที่สามารถเรียนรู้และปรับปรุงตนเองได้ เหตุการณ์นี้จึงควรเป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิรูปและการพัฒนา ไม่ใช่จุดสิ้นสุดของความหวังในการมีระบบตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ กระบวนการแห่งการเรียนรู้นี้จะนำไปสู่ประชาธิปไตยที่แข็งแกร่งและยั่งยืนมากยิ่งขึ้น โดยมีสถาบันที่สามารถตรวจสอบซึ่งกันและกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประชาชนที่มีความเชื่อมั่นในระบบการเมืองของประเทศ

บทความนี้รวบรวมและวิเคราะห์จากข้อมูลข่าวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวุฒิสภาไทย ณ วันที่ 11 สิงหาคม 2568 เอกสารนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาและวิเคราะห์กระบวนการทางรัฐธรรมนูญเท่านั้น ไม่มีเจตนาสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การระบุชื่อบุคคลเป็นไปเพื่อความถูกต้องทางข้อมูล โดยไม่มีการตัดสินหรือกล่าวหาใดๆ รวมถึงการระบุชื่อบุคคลในเอกสารนี้เป็นไปเพื่อความถูกต้องทางข้อมูลเท่านั้น ไม่มีเจตนาสร้างความเสียหายแก่ชื่อเสียงหรือส่งผลกระทบต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การกล่าวถึงข้อกล่าวหาต่างๆ เป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ไม่ใช่การยืนยันความถูกต้องของข้อกล่าวหาดังกล่าว ผู้อ่านควรใช้ดุลยพินิจในการตีความและประเมินข้อมูล

พ.อ.หญิง จันทิรา นาคบุญนำ

อจ.กก.กม.สมย.วทบ.

เอกสารอ้างอิง

1. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีการัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560
https://wiki.kpi.ac.th/รัฐสภาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย_พุทธศักราช_2560
2. สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ (2563) "คดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา" https://occ.th.constitutionalcourt.or.th/article_detail/คดีเกี่ยวกับการสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา
3. โพสต์ทูเดย์ ออนไลน์ "การใช้มาตรา 82 รัฐธรรมนูญ: ข้อกฎหมายและการปฏิบัติ" 15 มิถุนายน 2566
<https://www.posttoday.com/politics/695900>
4. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (2568) "ข้อมูลการดำเนินงานและกิจกรรมของวุฒิสภา"
เว็บไซต์ทางการวุฒิสภา <https://www.senate.go.th/>
5. คณะกรรมการการเลือกตั้ง (2567) "ข้อมูลการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. 2567" สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง https://www.ect.go.th/ect_th/th/db_119_ect_th_6/2967๗
6. หนังสือพิมพ์มติชน (2568) "เพจสภาเปิดคำนิยาม 'วุฒิสภา' ในรธน.60" 24 กุมภาพันธ์ 2568
https://www.matichon.co.th/politics/news_5063349

ท่านสามารถสืบค้นข้อมูลย้อนหลังได้ โดยการสแกน QR Code

